

Falciot negre (*Apus apus*)

El falciot negre és l'espècie de falciot més comuna a Osona. Pertany a la família dels *apodidae* i és de mida més aviat petita, d'uns 17 cm de llargada i uns 40 cm d'embergadura. Té les ales llargues i estretes en forma de falç, i d'això li prové el nom. Es diferencia de les orenetes pel seu plomatge completament fosc i per la seva forma tant estilitzada. Al contrari que les orenetes, mai no plega les ales quan aleteja. Si es mira detingudament també se li pot observar una franja blanca del plomatge a sota la gola. El que no se li veu mai si no el tenim a la mà són les potes, que són molt petites i curtes, però amb una gran força.

Amb aquesta descripció només es pot tractar d'un gran volador. Tant és així que mai es para a terra, ja que degut a les ales tant llargues i les potes tant curtes, els és difícil aixecar el vol. No obstant, és una espècie totalment adaptada a volar, ho pot fer pràcticament tot volant: s'alimenta d'insectes voladors i aranyetes esdevenint un bon caçador gràcies a la seva gran boca, velocitat i maniobra; per beure, igual que per rentar-se, busca zones amb aigües tranquil·les, on pugui anar fent passades per arribar a tocar l'aigua; obté material mentre vola (fenals, borró, pèls, plomes sospeses a l'aire) i, junt amb saliva, fa una pasta de la qual construirà el niu; inclús arriba a aparellar-se i dormir en vol a grans altituds. Poden volar durant llargs períodes de temps sense parar i arriba a unes velocitats puntes de més de 200km/h.

S'estima que cada any volen uns 190.000km. Són migradors, passen l'hivern a l'Àfrica tropical i austral i se'n va a criar a tota Europa i part de L'Àsia, recorrent només en una migració uns 7.000km. És aquí, a les zones de cria, on sí que toquen "terra ferma". Antigament, els llocs de cria eren cingleres i forats de grans arbres, actualment aprofiten molt les construccions humanes degut a una major disponibilitat de forats a on fer el niu (teulades, parets, caixes de persianes, etc). Crien en colònies i són generalment monògams, aprofitant el mateix niu cada any. Normalment, ponen de 2 a 3 ous i cuiden les cries fins a mitjans de juliol, que és quan els polls ja s'han fet grans i abandonen el niu. A mitjans d'agost es posa en marxa un altre cop la migració i fins a primers d'abril no tornaran en les nostres contrades.

Roger Jutglà Nogué (GACO)

BIBLIOGRAFIA:

- Aymerich, J., i altres, Els ocells d'osona, Falciot negre, pag 177,178,179.
- Estrada, J., i altres (ed), Atlas dels ocells nidificants de catalunya 1999-2002.
- Folch, R., director gnrl, Historia Natural dels Països Catalans, vol 12.
- Hoyo, J. Del, i altres (ed). Handbook of the birds of de world, vol 5.
- Jonsson, L., Ocells d'Europa, pag 332.
- Svenson, L., Guia d'ocells, pag 236.
- http://www.commonswift.org/vencejo_comun.html